

Samlenotat vedr. rådserklæring om forvaltningen af Lissabon-traktatens system for delegerede retsakter (EUF-traktatens artikel 290)

KOM-dokument nr. KOM (2009) 673 Endelig

Nyt notat.

1. Resumé

Inden udgangen af det svenske formandskab forventes vedtagelse af en rådserklæring, der tager Europa-Kommissionens meddelelse af 9. december 2009 til efterretning. Meddelelsen redegør for, hvordan Kommissionen fremadrettet vil forvalte Lissabon-traktatens system med delegation i form af delegerede retsakter (EUF-traktatens artikel 290). Det svenske EU-formandskab iværksatte et arbejde i november 2009 med det formål at skabe tidlig vished om instrumenterne under det nye system. Meddelelsen redegør for, hvordan Kommissionen agter at gribe det nye system med delegerede retsakter an i praksis, hvilke standardbestemmelser EU-lovgiver kan gøre brug af, når de vælger kontrolbeføjelser i forhold til Kommissionen, samt hvordan Kommissionen i forberedelsen af delegerede retsakter vil inddrage medlemsstaternes eksperter. Kommissionens meddelelse afspejler danske synspunkter. Det ventes, at en rådserklæring vil blive vedtaget inden udgangen af det svenske formandskab, der tager Kommissionens meddelelse til efterretning og i den forbindelse understreger de forhold, som Rådet særligt lægger vægt på.

2. Baggrund

Med Lissabon-traktaten opdeles de delegationsbeføjelser til Kommissionen, som hidtil har skullet udøves efter komitologi-systemet, i to: 1) beføjelser til Kommissionen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 290 i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmøde (TEUF) og 2) beføjelser til Kommissionen til at vedtage gennemførelsesretsakter, jf. TEUF artikel 291. Gennemførelsesretsakter vil fremover lige som i dag skulle vedtages af Kommissionen efter behandling i komitologi, mens delegerede retsakter vedtages af Kommissionen med en efterfølgende og styrket kontrol fra Rådets og Europa-Parlamentets side.

Delegerede retsakter bruges, når der skal vedtages ikke væsentlige ændringer af selve basisretsakten eller dens bilag samt når basis retsakten suppleres med yderligere regler, mens gennemførelsesretsakter bruges, når der skal vedtages sådanne gennemførelsesbestemmelser for basisretsakten, der er nødvendige for at sikre en ensartet implementering i medlemslandene eller som gør det muligt for Kommissionen at varetage sine beføjelser som udøvende myndighed. EU-lovgiver skal for så vidt angår delegerede retsakter i den enkelte lovgivningsakt (basisretsakter) tage stilling til, hvilke kontrolbeføjelser, man ønsker i forhold til Kommissionen på baggrund af de muligheder, som artikel 290 opregner. Dette adskiller sig fra systemet i dag, hvor kontrollen følger af en på forhånd vedtaget ramme i form af komitologi-afgørelsen.

For at undgå en fragmenteret tilgang til valget af disse kontrolbeføjelser fra EU-lovgivers side, har Kommissionen efter sonderinger i Rådet og Europa-Parlamentet udarbejdet nogle standardbestemmelser til indføjeelse i EU's lovgivningsakter fremadrettet, når EU-lovgiver har besluttet, hvilken kontrol man ønsker med delegerede retsakter. Standardbestemmelserne er vedlagt Kommissionens meddelelse (af 9. december 2009) om udmøntning af TEUF artikel 290, der generelt redegør for, hvordan Kommissionen vil gribe det nye system an. Af

Kommissionens meddelelse fremgår også, at Kommissionen i forberedelsen af delegerede retsakter vil inddrage medlemsstaternes eksperter.

Inden udgangen af det svenske formandskab forventes vedtagelse af en rådserklæring, der tager Kommissionens meddelelse til efterretning og understreger, hvad Rådet lægger vægt på i forhold til Kommissionens ageren fremadrettet.

3. Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant, da der ikke er tale om en retsakt, men om vedtagelse af rådserklæring som opfølgning på en meddelelse fra Kommissionen.

4. Nærhedsprincippet

Overvejelser om nærhedsprincippet er ikke relevant.

5. Formål og indhold

Formålet med afgivelse af en rådserklæring er dels at anerkende modtagelsen af Kommissionens meddelelse, dels kort at bekræfte, hvad Rådet lægger vægt på i det fremadrettede arbejde med forvaltningen af Lissabon-traktatens nye system med delegerede retsakter. Det forventes, at en rådserklæring bl.a. vil understrege, at Rådet lægger vægt på Kommissionens inddragelse af medlemsstaternes eksperter i det forberedende arbejde.

6. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres om en eventuel rådserklæring.

7. Gældende dansk ret og forslaget konsekvenser herfor

Rådserklæringen forventes ikke at have lovgivningsmæssige konsekvenser.

8. Forslagets konsekvenser for statsfinanserne, samfundsøkonomien, miljøet eller beskyttelsesniveauet.

Rådserklæringen forventes ikke at have konsekvenser for statsfinanserne, samfundsøkonomien, miljøet eller beskyttelsesniveauet.

9. Høring

Nærværende notat har været i høring i specialudvalget for EU-institutionelle spørgsmål den 10. december 2009.

10. Regeringens foreløbige generelle holdning

Fra dansk side støttes, at Kommissionens meddelelse af 9. december 2009 tages til efterretning i en rådserklæring. Det er i Danmarks, som i de øvrige EU-landes, interesse at understrege den vægt, Rådet lægger på Kommissionens inddragelse af medlemsstaternes eksperter i det forberedende arbejde.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der forventes at være bred tilslutning til afgivelsen af en rådserklæring med det ovenfor angivne indhold.

12. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Rådserklæringen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg. Hvad angår Lissabon-traktatens implementering generelt, herunder systemet med delegerede retsakter, henvises til udenrigsministerens uformelle drøftelser med udvalget den 22. oktober 2009.